

Udbytte, som er tilsikret Aktionærerne, kan det blive vanskeligt nok at rejse Kapital, selv om Koncessionen gælder for 20 Aar. Derfor har det ogsaa været nødvendigt for den højtærede Minister at indføre en Bestemmelse i Loven — det er i Lovforslagets § 4 —, som gaar ud paa, at Ministeren for offentlige Arbejder bemyndiges til paa Statskassens Vegne at garantere for Forrentning af og Afbetaling paa et eller flere Laan til samlet Beløb af indtil 15 Mill. Kr., som Koncessionshaveren maatte optage med Ministerens Samtykke og paa af ham godkendte Vilkaar. Men at laane Penge til en Udvikling af Telefonvæsenet, naar Koncessionen kun var fornyet paa 5 Aar, vilde snart sagt være en Umulighed; saa fra Flertallets Side har vi ikke kunnet tiltræde disse Forslag, og jeg maa tillade mig meget indtrængende at tilraade det høje Tings Medlemmer at stemme for Flertallets Forslag. Jeg maa endvidere tilføje, at jeg ikke helt forstaar, hvorfor det ærede Mindretal ikke har kunnet tiltræde Flertallets Forslag, da man dog gik med til de samme Bestemmelser, den Gang man gennemførte Loven om Fornyelsen af den københavnske Koncession.

Endelig maa det være mig tilladt at tilføje en Henstilling til dette høje Ting om, at denne Sag maatte behandles med stor Velvillighed og Hurtighed. Den Forlængelse af Koncessionerne, som de jydskse Telefonselskaber har faaet, udløber den 1. Januar 1922, saa der er ikke lang Tid tilbage at forhandle Sagen i, og jeg tror ogsaa, jeg tør sige, at Sagen er saa gennemarbejdet, at Tingene ikke vil have meget at foretage sig gennem en længere Behandling, dette saa meget mere, som alle Bestemmelserne i Forslaget er Frugten af en Overenskomst mellem Kommissionen og de private Selskaber om denne Sammenslutning, som Kommissionen har sat som Nr. 1 paa sit Program. Det er min faste Overbevisning, at der ved dette Lovforslags Gennemførelse vil blive tilvejebragt en virkelig god Ordning af det jydskse Telefonvæsen, og jeg kan derfor trygt anbefale Sagen til hurtig Gennemførelse i dette høje Ting.

Harald Jensen: Den ærede Ordfører for Venstre (Thomas Larsen) beskæftigede sig lidt med Mindretallets Indstilling, og jeg maa maaske svare straks derpaa. Det ærede Medlem udtalte, at de Erfaringer, man havde om Statsdrift, skræmmede. Ja, man har jo ogsaa Erfaringer om Statsdrift, som gaar meget godt; men om en Statsdrift

ogsaa giver Underskud, saa er Forholdet jo dette, at de Foretagender, som Staten har, tjener til det almindelige Bedste, tjener hele Folket; giver de Underskud, kommer Folket til at betale gennem sin egen Kasse, gennem Statskassen; og giver saadanne Foretagender Overskud, gaar dette ind i Kassen. Hvorledes man altsaa ser eller ikke ser paa det, vil det principielt ikke være nogen større Ulykke, om et Statsforetagende giver Underskud. Selvfølgelig er det altid behageligt og eftertragtelssværdigt, at enhver Statsvirksomhed kan bære sig selv; men at det er af en saa forfærdelig stor Betydning, kan jeg ikke se. Dernæst undrede det ærede Medlem sig over, at vi havde kunnet tiltræde Koncessionen til det københavnske Selskab og nu stillede et andet Forslag med Hensyn til det jydskse. Den ærede Ordfører har lige saa vel som jeg været Medlem af Kommissionen og ved meget godt, at der var en ganske betydelig Forskel paa det københavnske Selskab og det jydskse Selskab og paa Forholdene den Gang, man førte Koncessionen til det københavnske Selskab igennem i Kommissionen; og senere hen, da man kom til at beskæftige sig med det jydskse Selskab. Det københavnske Selskab var et udmærket godt ledet og i teknisk Henseende udmærket godt Selskab, der arbejdede godt. Hvis man den Gang skulde have overtaget det københavnske Selskab, vilde det — som det nu siges om det jydskse Selskab — have været ganske betydelige Summer, der skulde til for at indløse det, og disse Summer var ikke til at skaffe til Veje i den Periode, da denne Sag laa for; den Gang var de finansielle Forhold ogsaa her i Landet saa forfærdelige, at det vist vilde have været ganske umuligt at ordne Sagen. Det, man den Gang gjorde, var at give et godt ledet og i teknisk Henseende udmærket Selskab Koncession. Vi fra vor Side gjorde det nødigt, men vi saa, at der var ingen Vej udenom. Ganske anderledes var det med det jydskse Selskab; her stod man overfor et Selskab, som ikke var godt ledet, hvis Materiel var daarligt, og som i det hele taget i saa høj Grad trængte til Forbedringer, at der skulde en fast og stærk Haand til at faa det paa Fode. Tilmeld var der paa Grund af Forholdene, hvori Selskabet befandt sig, heller ikke Tale om saa uhyre Summer, som det drejede sig om for det københavnske Selskabs Vedkommende, og Tiderne er andre end den Gang, saa Forholdene ligger noget anderledes. Det er efter mit Skøn ganske forklarligt, at vi, om end nødigt, gik med til